

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobce: **Brumovická Reality, s.r.o.**, se sídlem Brumovická 591/13, Praha 10 – Hostivař, zastoupeného Mgr. Ing. Tomášem Vítkem, advokátem, se sídlem Cechovni 214, Jenštejn, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, za účasti osob zúčastněných na řízení: **1) MUDr. J. M., CSc.**, **2) MUDr. V. M., CSc.**, oba bytem Brumovická 1269/12, Praha 10, **3) RNDr. J. Ž.**, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2009, č. j. S-MHMP 52547/2009/OST/Pt/Hn, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 10. 2012, č. j. 5 Ca 78/2009 - 57, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá.**

Odůvodnění:

Žalovaný vydal napadené správní rozhodnutí, jímž potvrdil rozhodnutí odboru výstavby Úřadu městské části Praha 15 o zastavení řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby rodinného domu se samostatnou garáží. Městský soud v Praze napadeným rozsudkem zamítl žalobu žalobce proti tomuto rozsudku, neboť dospěl k závěru, že předmětná stavba není v souladu s příslušnými předpisy a že tato skutečnost byla žalobci známa již před tím, než zahájil bez příslušného povolení stavbu.

Proti napadenému rozsudku městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost. Stěžovatel ve své kasační stížnosti uvedl, že napadené správní rozhodnutí nebylo dostatečně odůvodněno, že žalovaný nemá právo stavebníkovi nařizovat, aby na svém vlastním pozemku postavil dům dle požadavku stavebního úřadu a že územně plánovací informace nemusí být vždy závazná v tom smyslu, že může být v budoucnu změněna dle aktuální situace. Stěžovatel spolu s kasační stížností podal i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Důvody pro přiznání odkladného účinku stěžovatel opírá o to, že právní moc napadeného správního rozhodnutí může stěžovateli způsobit nenahraditelnou újmu. Tuto újmu stěžovatel spatřuje v tom, že bude nucen odstranit svůj dům. Stěžovatel sice započal se stavbou před udělením stavebního povolení, avšak v dobré víře, že stavba bude povolena. S ohledem na skutečnost, že stavba na pozemku ve vlastnictví žalovaného stojí již několik let, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem práv třetích osob a není ani v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud ze soudního spisu konstatuje, že Městský soud v Praze usnesením ze dne 31. 8. 2009, č. j. 5 Ca 78/2009 - 25, rozhodl tak, že žalobě nepřiznal odkladný účinek. Po celou dobu řízení před městským soudem tedy napadené správní rozhodnutí, jímž bylo potvrzeno zastavení řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby žalobce, bylo pravomocné. Na této skutečnosti nic nezměnil ani rozsudek městského soudu, jímž byla žaloba zamítnuta.

Kasační stížnost nemá podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Novelou soudního řádu správního, provedenou zákonem č. 303/2011 Sb., došlo s účinností od 1. 1. 2012 ke změně právní úpravy podmínek pro přiznání odkladného účinku žaloby v § 73 s. ř. s. Podle nového znění § 73 odst. 2 s. ř. s. lze žalobě přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Na rozdíl od předchozí právní úpravy tak již není nutné prokazovat tzv. nenahraditelnou újmu žalobce (resp. důvodnou obavu její hrozby), ale nepoměr mezi následkem (tj. „újmou“), která by žalobci vznikla nepřiznáním odkladného účinku, a případnou újmu, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo. Přiznání odkladného účinku nesmí být současně v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud dospěl po zvážení argumentů stěžovatele k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku nebyly splněny.

Především je třeba mít na paměti mimořádnou povahu institutu odkladného účinku: kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížností Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce popsal v § 73 odst. 2 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud v posuzované věci shledal, že přiznání odkladného účinku by nikterak nezměnilo právní situaci stěžovatele. Žalobou napadené správní rozhodnutí je pravomocné od samého počátku soudního řízení před městským soudem. Na tom nic nezměnilo ani citované usnesení městského soudu, jímž nebyl přiznán odkladný účinek správní žalobě, ani následný rozsudek, jímž byla správní žaloba zamítnuta. Nejvyšší správní soud tedy neshledává, že by v posuzovaném případě byly jakékoli zákonem předvídané důvody pro vydání odkladného účinku, neboť situace stěžovatele před vydáním napadeného rozsudku a po něm se nikterak neliší. Sám stěžovatel připouští, že újma stěžovateli by mohla vzniknout až na základě dalšího správního rozhodnutí, jímž by bylo rozhodnuto o odstranění jeho stavby. V tomto soudním řízení posuzované rozhodnutí o zastavení řízení o dodatečném povolení stavby nemůže způsobit stěžovateli žádnou újmu.

Nejvyšší správní soud v tomto případě tedy neshledal v argumentaci stěžovatele žádný přesvědčivý důvod, proč by měl jeho kasační stížnosti přiznat odkladný účinek, a proto návrh v souladu s § 107 a § 73 s. ř. s. zamítl.

Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. ledna 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu